

klæret, benytte os af det Tilfald, han har givet os, at det ikke vil være til Hindrer for Lovforslaget, at vi stryge denne Bestemmelse og altsaa slutte os til den ærede Forslagsstiller, hvem jeg for mit Vedkommende vil aflægge Tak for, at han har reist denne Sag.

Riis: Det er blot med Hensyn til det af Udvalget stillede Ændringsforslag til § 17, at jeg skal tillade mig en Bemærkning. Østledet for at der i Lovudkastet staaer: „Indtil en Indkomstskat i Righed med den ved Lov af 19de Februar 1861“ osv., ønsker Udvalget den Forandring, at det efter gammel Rancellistil skal hedde: „Indtil videre.“ Det vilde i tidligere Tid, naar Rancelliet skrev: „Indtil videre“ være blevet anseet for at bethyde, at en saadan Lov, som blev lovet, blev lagt paa Hylden og aldrig kom frem. Det er nu ikke Meningen med Regjeringens Forslag, at det skal gaae paa den Maade med Indkomstskattens Indførelse i Kjøbstæderne — det er jeg overbevist om — og derfor er Ministerens Udtryk vel valgte, bedre end Udtrykket „Indtil videre“, og jeg skulde have ønsket, at det havde staaet i Lovudkastet, at denne Indkomstskat for Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn skulde indtræde strax; thi den Skæf, der er i Blødet hos Folk i Almindelighed, naar de høre Tale om Indkomstskat, maa dog tidligt eller sildt hæves; den maa forsvinde ikke blot for Kommunernes Vedkommende, og Kommunernes Bestyrelser burde gaae i Spidsen for at indføre en Skat, der er saa fornuftig og i sig selv kan blive saa retfærdig som en Indkomstskat, hvorved man, naar alle Forhold vel overveies, saa at sige kan maale og veie Folk. Forholdene udenfor Kjøbenhavn ere af den Bestaenhed, at en Indkomstskat vil lette enhver Beskatning. Jeg vil nu tillade mig at spørge, hvad den ærede Ordfører mener med, at der er noget Bedre i, at Skatten lignes efter Formue og Leilighed. Jeg har hørt saa Mange tale om, at denne Skat er mere moderat, man behøver ikke saa meget at gaae til Bunds i Folks Formuesomstændigheder, men jeg havde lyst til at kjennde den rette Definition, idet jeg ikke forstaaer Meningen deraf. Naar man skal betale efter Formue og Leilighed, er det da det Samme, som

naar man skal betale efter Indkomst? Hvad har du i Indkomst? spørger man, thi deraf skal du betale. Hvor stor er din Formue og hvorledes er din Stilling i Kommunen? Er den gunstig? Kan du affee Noget af dine Indtægter? Vi maae tillige huske paa, at der forestaaer os i Danmark en Forandring til det Bedre, nemlig Ophævelsen af al Tolb, og ville vi nu ikke i Kommunerne gaae ind paa Indkomstskatten, saa kunne vi ikke vente det bortfjernnet, som besværer og bethynger Handel og Vandel, saa kunne vi ikke vente, at Danmark kan blive stude 50 til 100 Aar frem i Tiden for alle andre Lande. Jeg mener derfor, at vi jo før jo hellere maae indføre Indkomstskatten, og jeg vilde meget ønske, om man til tredie Behandling kunde blive enig om med et talrigt Stemmeantal at indskyde en Bestemmelse herom i dette Lovforslag; da vilde Kommunerne gjøre Gavn og gaae i Spidsen for hele Nationen. Der er Mange, der blive saa forfærdelig angst, naar man taler om Indkomstskat; det er, ligesom om man holdt en Svovlstik hen for Næsen af dem, og dog er Tanken, der ligger til Grund for Indkomstskatten, saa sund og klar, og den vil med Lethed kunne indføres, hvad vi have Exempel paa i Broderlandet Norge, hvor den overalt er indført med Lethed i Kommunerne. Der er Ingen der, der bliver besattet, uden at han selv møder og siger ganske aabent: Det eier jeg, den Indtægt har jeg, og derefter kan man besatte mig. Saaledes vil det ogsaa blive her, at det bliver en formelig Gressag at opgive sin Formue og sine Indtægter og sige: Saa Meget skal jeg svare i Skat til Kommunen ifølge de opstillede Regler for Beskatningen, saa Meget kan jeg yde, og man behøver ikke at nære Frygt for, at Mogensomhelst, naar Folk først faae Tid til at tænke over det Sunde, Rigtige og Fornuftige i denne Beskatningsmaade, vil blive bange for Indførelsen af en Indkomstskat. Vel er det saa, at den her i den større Kommune har mødt en sieblikkelig heftig Modstand, men det kommer af de uvante Forhold, man besinder sig i, naar der skeer en Forandring fra den gamle til den nye Beskatningsmaade. Der er ingen Tvivl om, at, maaskee før Aar og Dag er gaaet, Befolkningen her vil finde denne Be-